

HARȘIA IOAN

n. 12 aprilie 1872, Milășel, jud. Mureș

d. 26 ianuarie 1953, Reghin, jud. Mureș

Ioan Harșia provine dintr-o familie de țărani înstăriți, Ilisie și Maria (n. Bondriș), fiind unul dintre cei șase copii. A absolvit Gimnaziul superior greco-catolic din Blaj (1883-1891) și apoi Facultatea de Drept și Științe politice a Universității „Ferencz József” din Budapesta (1891-1895). După terminarea studiilor universitare se angajează „practicant cu plată” la Tabla Regească din Tg. Mureș, după care își obține diploma de avocat. În 5 februarie 1898 obține și titlul de doctor în științe juridice la Universitatea din Cluj.

Se stabilește ca avocat în Reghin, unde își construiește o carieră strălucită prin apărarea cu precădere a intereselor românilor din zonă. Activează în cadrul Despărțământului Reghin al Astei, a cărei conducere o preia în perioada 1910-1914. În această perioadă, în cadrul despărțământului sunt organizate agenturile culturale și numeroase biblioteci populare. Se va implica și în activitatea Institutului de credit „Mureșiana”, a *Reuniunii învățătorilor greco-catolici* și a *Societății pentru crearea unui fond de teatru român*, precum și a *Societății meseriașilor români*. A fost un aprig susținător și apărător al intereselor Bisericii Greco-Catolice.

După izbucnirea războiului, va fi mobilizat și trimis pe front, în Galiția. A căzut prizonier la ruși. Se înrolează în corpul voluntarilor ardeleni.

Reîntors acasă, la Reghin, în toamna anului 1918 se implică în evenimentele revoluționare ce au loc în Transilvania. Alături de alți fruntași locali organizează Consiliul (Senatul) Național Român comitatens Mureș-Turda (5 noiembrie), dar structurile locale din localitățile comitatului. Este ales în conducerea CNR din Reghin în calitate de secretar. În 28 noiembrie, în cadrul adunării electorale desfășurate la Reghin va fi ales delegat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. În această calitate va participa la întrunirea din 30 noiembrie, când se dezbate proiectul de hotărâre ce urma să fie prezentat delegaților românilor din Transilvania, Banat și Crișana. A doua zi după votarea Unirii cu România, Ioan Harșia, alături de alți fruntași locali, revin de urgență la Reghin pentru a întâmpina Divizia a VII Infanterie aflată sub conducerea gen. Traian Moșoiu.

După Unire va rămâne activ în viața politică a comunității. Va părăsi PNR și se va înscrie în Partidul Poporului (1920), devenind senator din partea acestei formațiuni politice după alegerile din martie 1920. Nu își va duce mandatul căci acceptă să preia Primăria orașului Tg. Mureș (octombrie 1920 – 22 decembrie 1922). Va mai candida și cu alte ocazii, reușind la alegerile parțiale pentru Senat, din 1926, să obțină un mandat pentru doi ani. Odată cu despărțirea lui Octavian Goga de Alexandru Averescu și înființarea de către cel dintâi a Partidului Național Agrar, mai mulți fruntași mureșeni se înscriu în noua formațiune. Odată cu fuziunea acestuia în anul 1935 cu Liga Apărării Național Creștine și crearea Partidului Național Creștin, îl găsim pe Ioan Harșia, alături de avocatul Aurel Baciuc, în conducerea formațiunii conduse de Octavian Goga. După desființarea partidelor politice și înființarea Frontului Renașterii Naționale se înscrie și activează în partidul unic creat de Regele Carol al II-lea. Se va manifesta foarte activ și în mișcarea antirevizionistă.

Pe tot parcursul perioadei interbelice Ioan Harșia a fost un membru deosebit al comunității, implicându-se în toate sectoarele de activitate: cultural, financiar-bancar, economic, administrativ etc.

A practicat avocatura până la retragerea sa din viața publică, fiind membru al Baroului avocaților din municipiu. Ajunge delegat în Consiliul superior al Uniunii avocaților din România.

În anii Arbitrajului de la Viena, dr. Ioan Harșia a rămas în teritoriul alipit la Ungaria, fiind la un moment dat acuzat, alături de alți români, de spionaj. Refuză să facă parte din Casa Magnaților din Budapesta, ca reprezentant al județului.

Pentru activitatea depusă a fost distins cu *Ordinul Coroana României* în grad de ofițer și cu Medalia *Meritul Comercial și Industrial*, clasa I.

După instaurarea comunismului va fi urmărit, arestat și închis fără proces la Gherla în anul 1950. Datorită stării de sănătate precare și a vârstei înaintate va fi eliberat în anul 1951, fixându-i-se domiciliu forțat la Reghin.